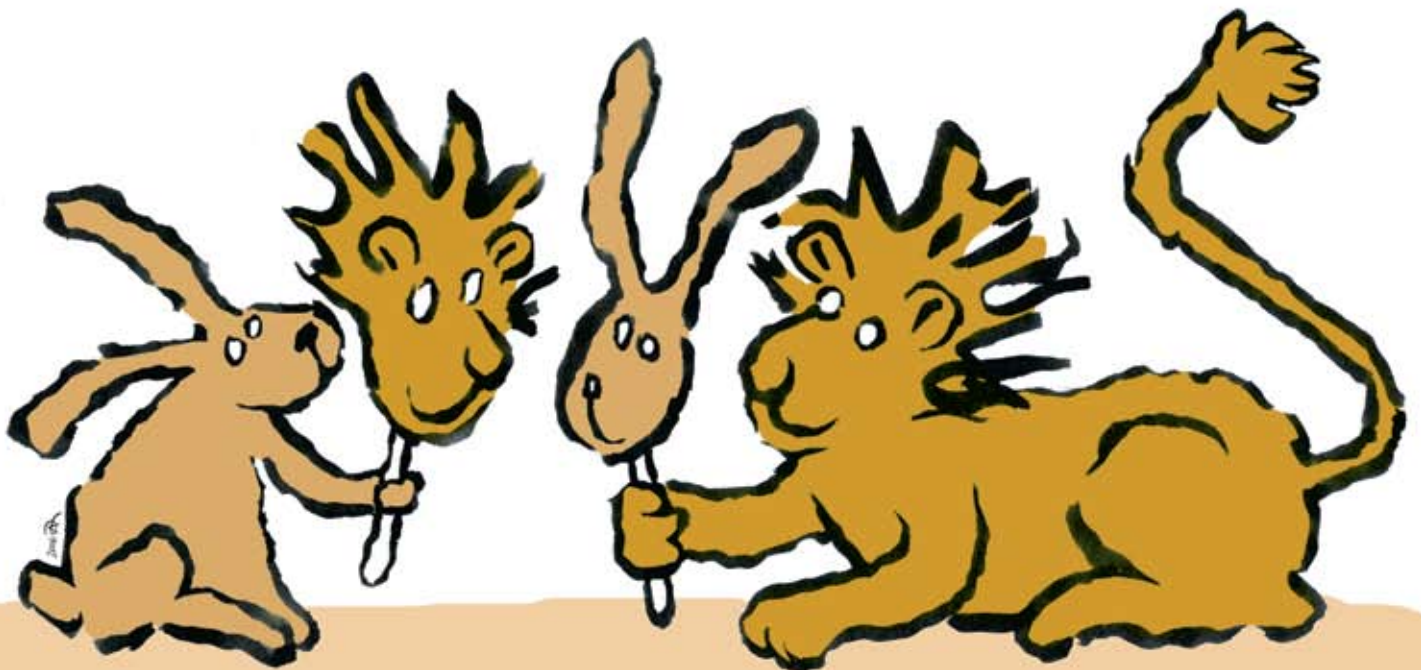


Történetek II.



D1 BETŰREJTVÉNY

SUDÁT, ASZTALPATTA, JÁTÉKTÁGOSZOT, TISMERE, CSELBÖSSÉG

D2 A GYÁVA NYULAK

Volt egyszer egy félős nyúl, aki mindig attól rettegett, hogy valami szörnyűség fog bekövetkezni. Mindig ilyeneket mondott: Mi lesz, ha ránk szakad az ég? Mi lesz, ha hirtelen beomlik a föld? Mi lesz akkor velem?

Egy napon, amikor mindezt már sokszor elmondta magában, nagy zajt hallott. Bang! Mintha megrendült volna a föld. A nyúl akkorát ugrott, majd a bőréből esett ki. – Mi volt ez? – kiáltotta. Biztosan beomlott a föld! Biztosan beomlott a föld! Futásnak eredt, ahogy a lábai bírták. Már egy jó ideje futott, amikor találkozott egy másik nyúllal. – Menekülj, testvér, a föld összeomlik!

– Micsoda? – kiabált a másik. – Várj meg! – Az első nyúl után iramodott, aki riasztott egy másikat, s nemsokára az összes nyúl rohant, amilyen gyorsan csak tudott. És mind azt kiabálta: – Fuss! Fuss! A föld beomlik! A föld beomlik! Nemsokára a nagyobb állatok is meghallották, ők is futni kezdtek, azt kiabálva: – A föld beomlik! Meneküljetek!

Egy bölcs öreg oroszlán látta, amint rohannak, és hallotta a kiabálást. Körülnézett.

– Nem látom a földomlást – mondta. És elüvöltötte olyan hangosan, ahogy a torkán kifért:

– Állj! – Erre az összes rémült állat lefékezett és megállt.

– Mit beszéltek? – kérdezte az oroszlán.

– Nem hallod? – trombitált az elefánt. – A föld beomlik!

– Miből gondolod? – kérdezte az oroszlán.

– Nekünk a tigrisek mondták – felelték az elefántok.

– És miből gondolják a tigrisek?

– A medvék mondták nekünk – morogták a tigrisek.

– És a medvék miből gondolják?

– Hát a bivalyok mondták – felelték a medvék.

– Miből gondolják a bivalyok?

– A szarvasok mondták – bődültek el a bivalyok.

– Miből gondolják a szarvasok?

– A majmok mondták nekünk – mormogtak a szarvasok.

– És a majmok honnan tudják?

– A sakálok mondták – fecsegték a majmok.

– És hogy találták ki a sakálok?

– A nyulak mondták – csaholták a sakálok.

– És honnan tudják a nyulak? – Egy nyúl elmondta, hogy egy másik nyúltól hallotta, és így tovább, míg végül eljutottak az első nyúlig.

– Tudom – mondta –, mert láttam.

– Hol?

– A nagy kókuszpálma alatt.

– Nos, akkor gyere és mutasd meg! – szólt az oroszlán.

– Jaj, nem, túlságosan félek! Megismétlődhet! – nyöszörgött a nyúl.

– Na, akkor mássz a hátamra, majd én tartalak – mondta az oroszlán. Így, még mindig reszketve, felugrott a nyúl az oroszlán hátára, s lassan elballagtak a nagy fához. És éppen akkor... Bang! Egy nagy kókuszdió csapódott be a földbe.

– Fussunk, fussunk! – kiabált a nyúl. – Mind meghalunk!

– Állj és figyelj – mondja az oroszlán. – Nézd meg, mi ez itt!

– Azt hiszem... egy kókuszdió – mondta a nyúl.

– Akkor jobb, ha megmondod a többi állatnak, hogy a földomlás csak egy kókuszdió-potytyanás a pálmafáról.

Nem kell mindig elhinni azt, amit hall az ember.

(Indiai népmese)